

Στο βασίλειο της πράσινης ζώνης

Автор(и): Растителна защита
Дата: 14.05.2023 Брой: 5/2023

Και φέτος, στα μέσα Μαΐου, στο χωριό Βαρβάρα, συγκεντρώθηκαν οι πολλοί θαυμαστές της Στράντζας για το παραδοσιακό Φεστιβάλ της Πράσινης Έρικας της περιοχής.

Στη 19η έκδοση του Φεστιβάλ, παράλληλα με το συνηθισμένο πρόγραμμα, που περιλαμβάνει λαϊκές αγορές, διαλέξεις, κουλινάρια εκδηλώσεις, λαογραφικούς συλλόγους από τη Στράντζα και επιδείξεις τοπικών εθίμων και παραδόσεων, οι διοργανωτές από το Φυσικό Πάρκο «Στράντζα» της Εκτελεστικής Δασικής Υπηρεσίας συμπεριέλαβαν και πάλι μονοπάτια πεζοπορίας διαφορετικής δυσκολίας για κινητοποιημένους τουρίστες και φιλοφυής.

Τα μονοπάτια κυμαίνονταν από εύκολα, εντελώς παράκτια με αξιοσημείωτες βραχώδεις γεωλογικές διαμορφώσεις, κατάλληλα για αρχάριους θαυμαστές της φύσης της Στράντζας, έως και μονοπάτια μήκους άνω των 15 χλμ. με υψομετρική διαφορά περίπου 400 μ.

Τα δύο μακρύτερα και δυσκολότερα μονοπάτια ήταν αφιερωμένα στο σύμβολο της Στράντζας – την Πράσινη Έρικα.

Το πρώτο, προς τις «Μπάμπιτες», τον Αραμπελιάτ και την πράσινη έρικα, εξαιρετικά γραφικό, συνεχιζόταν μετά το «Χωριό των Ψαράδων» δυτικά προς τις αιωνόβιες μελιές «Μπάμπιτες». Από εκεί ανέβαινε στο υψηλότερο σημείο του – το βουνό «Αραμπελιάτ», γνωστό για τα περίεργα δάση άγριων συγγενών της ελιάς – των φιλύρων.

Η φιλύρα (*Phillyrea latifolia*) είναι αειθαλής θάμνος ή μικρό δέντρο της οικογένειας της Ελιάς (*Oleaceae*). Φτάνει σε ύψος 1 έως 5–6 μέτρα. Τα φύλλα είναι μικρά, σκληρά και δερματώδη. Το χρώμα τους είναι σκούρο έως ελαιοπράσινο. Το ξύλο είναι σκληρό και ανθεκτικό. Η φιλύρα αναπτύσσεται σε περιοχές όπου το κλίμα είναι μεταβατικό μεσογειακό, ο χειμώνας είναι ήπιος και οι θερμοκρασίες δεν είναι πολύ χαμηλές. Οι βιότοποι που σχηματίζει η φιλύρα είναι εξαιρετικής σημασίας για την ύπαρξη μεσογειακών φυτών και ζώων στη Βουλγαρία. Ανάμεσα στους αειθαλείς θαμνώνες, συχνά βρίσκεται το σημαντικό για τη διατήρηση είδος μύκητα *Urnula craterium*.

Από την κορυφή, το μονοπάτι κατέβαινε απαλά προς το Παπίγσκο Ντέρε και έτσι έφτανε στην κοιλάδα του ρέματος στους πρόποδες της τοποθεσίας Γκιόλατ, όπου βρίσκεται το βασίλειο της στραντζιώτικης πράσινης έρικας. Τέλος, το μονοπάτι κατευθύνθηκε ανατολικά, φτάνοντας στον πιο ιερό τόπο για τους κατοίκους του χωριού Βαρβάρα – την αγία πηγή και το μικρό μοναστήρι «Παναγία».

Το μακρύτερο μονοπάτι, το ερμηνευτικό πανοραμικό κυκλικό μονοπάτι «Στη Βάση του Σβησμένου Ηφαιστείου πάνω από τη Βαρβάρα», προοριζόταν μόνο για προχωρημένους ορειβάτες. Το μεγαλύτερο μέρος της διαδρομής ακολουθεί αμαξιτές, αλλά υπάρχουν αρκετές απότομες διατομές όπου περνάει κατά μήκος δασικών μονοπατιών. Το μονοπάτι αρχικά περνούσε από μια δασική λοφώδη περιοχή κοντά στο παρεκκλήσι «Παναγία», έπειτα κατά μήκος των πέτρινων σχηματισμών ηφαιστειακού χαρακτήρα.

Η στραντζιώτικη πράσινη έρικα (*Rhododendron ponticum*) είναι αειθαλής θάμνος που φτάνει σε ύψος έως 2–3 μ.

Το Ροδόδενδρο κυριολεκτικά σημαίνει «δέντρο του ρόδου», και το όνομα αποτελείται από τις ελληνικές λέξεις «ρόδον» (ΡΟΔΟΝ) – ρόδο, και «δένδρον» (ΔΕΝΔΡΟΝ) – δέντρο.

Τα φύλλα είναι γυαλιστερά πράσινα, μεγάλα, επιμήκη-λόγχεια και άτριχα. Ο βλαστός έχει λεία γκρι φλοιό. Τα άνθη είναι μεγάλα, λιλά-ροζ, ομαδοποιημένα στις άκρες των κλαδιών σε ταξιανθίες σε σχήμα ομπρέλας. Το φυτό είναι διαδεδομένο σε απότομες πλαγιές και βαθιά φαράγγια ως δεύτερο υπόστρωμα σε δάση ανατολικής οξιάς

και ανατολικής δρυός στη Στράντζα. Το εύρος κατανομής του είναι εξαιρετικά περιορισμένο και σχετίζεται στενά με συγκεκριμένες εδαφικές και κλιματικές συνθήκες.

Έχει παρατεταμένη περίοδο ανθοφορίας από τα μέσα Απριλίου έως τα μέσα Ιουνίου, ανάλογα με τις ανοιξιάτικες θερμοκρασίες.

Η Πράσινη Έρικα – το σύμβολο του όρους Στράντζα – ήταν διαδεδομένη κατά το θερμό και υγρό Τριτογενές κλίμα μέχρι βόρεια ως τη Σκανδιναβική Χερσόνησο, στη σημερινή Σουηδία, ενώ σήμερα, εντός των συνόρων της ηπείρου, η πράσινη έρικα βρίσκεται μόνο στη Στράντζα.

Το Φεστιβάλ υλοποιείται με την οικονομική στήριξη της Εκτελεστικής Δασικής Υπηρεσίας, του Δήμου Τσάρεβο και της Κρατικής Επιχείρησης Νοτιοανατολικής Βουλγαρίας – Σλίβεν.